

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ*

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2169/1940

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περί 'Αποστολικής Διακονίας της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος.

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Άρθρον 1.

'Ο δὲ διὰ τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Νόμου 41)1936 συσταθεὶς ἐν 'Αθήναις 'Εκκλησιαστικὸς 'Οργανισμὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «'Αποστολικὴ Διακονία τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος» διέπεται ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 2.

Σκοποὶ τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας εἶναι :

α') 'Η συστηματικώτερα ὀργάνωσις τοῦ θείου κηρύγματος καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς καρποφόρου ἀποδόσεως τοῦ ἔργου τῶν ἱεροκληρικών.

β') 'Ο καταρτισμὸς Κατηχητῶν καὶ ἡ ὑποβοήθησις τῶν 'Ιερῶν Μητροπόλεων πρὸς ὀργάνωσιν Κατηχητικῶν Σχολείων.

γ') 'Η διὰ παντὸς προσφόρου μέσου συντήρησις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος τοῦ Χριστιανικοῦ πληρώματος καὶ

δ') 'Ο καταρτισμὸς Πνευματικῶν καὶ ἡ δι' αὐτῶν ἐνίσχυσις τῶν 'Ιερῶν Μητροπόλεων εἰς τὸ ἔργον τῆς 'Ιερᾶς 'Εξομολογήσεως.

"Άρθρον 3.

1. 'Η 'Αποστολικὴ Διακονία διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν κάτωθι μελῶν : α') τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν, ὡς προέδρου, β') δύο 'Αρχιερέων, ἐκλεγόμενων κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ οἰκείου ἔτους καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, γ') τοῦ Διευθυντοῦ τῶν 'Θρησκευμάτων παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ 'Θρησκευμάτων καὶ 'Εθνικῆς Παιδείας, ἢ, τούτου κωλυόμενου, ἐνὸς τῶν Τμηματορχῶν τῆς Διευθύνσεως 'Θρησκευμάτων, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Παιδείας, δ') ἐκ δύο ἑτέρων μελῶν, ἕξ ὧν ὁ εἰς καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, διοριζόμενος διὰ μίαν διετίαν ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου μετὰ πρότασιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὁ δὲ ἕτερος πτυχιούχος τῆς Θεολογίας, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ

* 'Εδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ ἀπὸ 4/1/1940 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ε') ἕξ ἐνὸς ἑτέρου μέλους, ἀντιπροσώπου τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου 'Υπουργοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281)1936 'Αναγκ. Νόμου.

2. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως ἐπὶ παρουσίᾳ πέντε τοῦλάχιστον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ ψήφων τοῦλάχιστον τρισάκρων, ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων εἰς τὴν συνεδρίαν μελῶν.

3. Εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Συμβουλίου παρέχεται ἀποζημίωσις κατὰ συνεδρίαν ἥς μετέχουσι, καὶ διὰ τέσσαρας τὸ πολὺ συνεδρίας κατὰ μῆνα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 13 'Ιουνίου 1931 «περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη καὶ γραμματεῖς τῶν παρὰ τοῖς 'Υπουργείοις Δ. Συμβουλίων».

4. 'Ο Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν 'Αποστολικὴν Διακονίαν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλου προσώπου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, δυνάμει ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Προέδρου.

"Άρθρον 4.

Τὸ Συμβούλιον ἔχει τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας κατὰ τὰ εἰδικῶς ὀρισθησόμενα διὰ Κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ 'Θρησκευμάτων 'Υπουργοῦ, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ πράξεως αὐτοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Δι' ἰδίου Κανονισμοῦ, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας, θέλει ὀρισθῆ ὁ τρόπος τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς Α. Δ. πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 σκοπῶν αὐτῆς.

"Άρθρον 5.

Τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῶν Γραφείων τῆς 'Αποστολικῆς Διακονίας ἀποτελεῖται ἀπὸ :

α') Ἐνα Προϊστάμενον ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ, δυνάμενον νὰ προάγῃται ἀνὰ τριετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ Τμηματοάρχου α' τάξεως.

β δ') Δύο Γραμματεῖς καὶ ἓνα Λογιστὴν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ 'Υπουργικοῦ 'Ακολούθου, δυνάμενους νὰ προάγῳνται ἀνὰ τριετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ Εἰσηγητοῦ.

ε') Ἐνα Γραφέα β' τάξεως, δυνάμενον μετὰ τριετίαν νὰ προάγῃται εἰς Γραφέα α' τάξεως.

στ') Ἐνα κλητῆρα Β' ἢ Α' τάξεως.

'Η πρόσληψις ἐνεργεῖται, ἐφαρμοζομένων τῶν δια-

τάξεων τοῦ Α. Ν. 897)1937 «περὶ τοῦ βαθμοῦ εισόδου τῶν ὑπαλλήλων».

Ὁ διορισμὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, πλὴν τοῦ Κλητῆρος, ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασιαστικῶν καὶ Ἑθν. Παιδείας, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐκ πτυχιούχων τῆς Θεολογίας. Κατ' ἐξαιρέσιν δύνανται νὰ καταλάβωσι τὰς ὡς ἀνω ὀργανικὰς ὑπαλληλικὰς θέσεις οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαρξοῦντες ὡς ἔκτακτοι ὑπάλληλοι παρὰ τῆ Ἀποστολικῆς Διακονίας, εἴτε κληρικοὶ εἴτε λαϊκοὶ εἶναι οὗτοι, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὰ προσόντα, ἅτινα ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀρίζονται διὰ τοὺς ἀντιστοιχοῦντας βαθμοὺς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασιαστικῶν καὶ Ἑθν. Παιδείας.

Τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῆς Α. Δ. ἀσκεῖ τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτῆς.

Ἡ θέσις τοῦ Προϊσταμένου τῆς Α. Δ. εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ συμβούλου ἐν τῷ Δ. Συμβουλίῳ αὐτῆς.

Ἐν ἐξαιρετικῇ ἀνάγκῃ διεκπεραιώσεως ἐκτάκτου ἐργασίας παρὰ τῆ Ἀποστολικῆς Διακονίας, τὸ Δ. Συμβούλιον δύνανται νὰ προσλαμβάνῃ μέχρι τριῶν ἐκτάκτους ὑπαλλήλους ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δραχ. 70 ἡμερησίως.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τῆς Α. Διακονίας βαρύνει τὸ ταμεῖον αὐτῆς.

Ἄρθρον 6,

1. Πόροι τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἶναι :

α') Δραχμαὶ 25 ἕξ ἐκάστης ἀδείας γάμου καὶ διαζυγίου.

β') Τὸ προῖδον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Α. Δ. γινομένων ἐκδόσεων καὶ ἡμεροδεικτῶν.

γ') Μία δραχμὴ κατὰ μῆνα ἐκ πάντων τῶν μισθοδοτουμένων παρὰ τῶν ἐνοριακῶν ταμείων (Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐξωκκλησιῶν), παρὰ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ὁργανισμῶν ΤΑΚΕ καὶ ΟΔΕΠ.

Οἱ εἰς εἶδος ἀμειβόμενοι ἐφημέριοι θὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως δραχμὰς 12 τῆ μερίμνη τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν, ἐπικολλωμένου εἰδικοῦ ἐνσήμου εἰς σχετικὸν ἀτομικὸν βιβλίον.

δ') Εἰσφορὰ 100.000 δραχμῶν ἐτησίως ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ.

ε') Κράτησις 1)2 ο)ο ἐπὶ παντὸς ἐκτελουμένου ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου τῶν Μονῶν, τῶν Ἑνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐξωκκλησιῶν.

στ') Πᾶν ἔσοδον ἐξ ἐκουσίων εἰσφορῶν, συνδρομῶν, περιφορᾶς δίσκων, ἐράνων, εἰδικῶν ἐορτῶν ὡς καὶ τὰ ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν προερχόμενα ποσὰ καὶ τόκοι κεφαλαίων.

2. Οἱ ὑπὸ τὰς παραγράφους α' καὶ γ πόροι τῆς Α. Δ. εἰσπράττονται δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου, καθοριζομένου εἰς τὰ ἐπὶ μέρος διὰ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ Συμβούλιον καταρτίζει καὶ ἐγκρίνει τὸν προ-

ϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ προηγουμένου οικονομικοῦ ἔτους. Τὸ οικονομικὸν ἔτος ἀρχεῖται τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ ἐκτείνεται μέχρι 31ης Μαρτίου ἐπιότος ἔτους. Ἐπίσης τὸ Δ. Συμβούλιον ἐγκρίνει τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐγγραφὴν νέων ἐσόδων, μὴ προβλεφθέντων κατὰ τὴν κατάρισιν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐγγραφὴν ἀναπληρωματικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ.

2. Ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως ἐκάστης χρήσεως, ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὑποβάλλεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

3. Ὁ ἔλεγχος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ Νοέμβριον ἐκάστου ἔτους τὸ Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἔκθεσιν περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Δεκεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΥΛΥΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰανουαρίου 1940

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

III.—Ρύθμισις τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ βίου 21,15 26,19: α') Τὸ δικαίωμα τῶν πρωτοτοκείων. 21,15 17: 1) Ἡ περίπτωσις πολυγαμίας ὡς πρὸς τὸ δίκαιον τῶν πρωτοτοκείων, στ. 15· 2) Τὸ δικαιοῦχος τῶν πρωτοτοκείων τέκνον, στ. 16-17.—β'). Ποινὴ τῶν ἀπειθῶν υἱῶν. 21,18-21: 1) Ἡ περίπτωσις, στ. 18· 2) Τὸ δικαίωμα τῶν γονέων, στ. 19-20· 3) Ἡ ποινὴ, στ. 21.—γ') Τὰ πτώματα τῶν ἐπὶ ξύλου κρεμασμένων 21,22-23: 1) Ἡ ὑπόθεσις, στ. 22· 2) Ἐνταφιασμὸς αὐθημερόν, στ. 23.—ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ. Παρὰ τοῖς Ἑβραίοις τὸ «κρέμασμα» δὲν ἦτο κυρίως εἰπεῖν μορφή θανατικῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἀπλῶς τρόπος δυσφημῆσεως τοῦ ἐγκληματικοῦ καὶ ἀπετροπισμοῦ τοῦ ἐγκλήματος του.—δ.) Παραινέσεις, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀσκησιν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, 22,1-4.—ε.) Διατάξεις τινὲς φυσικοῦ δικαίου, 22,5 11: 1) Οὕτε ἀνδρὶκὰ θὰ ἐνδυθῇ γυνή, οὔτε ἀνὴρ γυναικεῖα ἐνδύματα, στ. 5· 2) Ἀπαγορεύεται νὰ λάβῃ τις ἀπὸ τῆς φωλεᾶς πτηνοῦ μητέρα ταυτοχρόνως καὶ τὰ μικρὰ ἢ

τά ὡς αὐτῆς, στ. 6-7. 3) Προφυλακτικὸν περιτελι-
 σμα περὶ τὴν στέγην τῆς οἰκίας, στ. 8 4) Τρία μίγ-
 ματα φευκτέα: ἀπαγορεύεται ἢ ἐν τῷ αὐτῷ ἀμπε-
 λῶνι σπορὰ ἑτεροειδῶν γεννημάτων, στ. 9· ἀπαγορεύε-
 ται ἢ ἀροτρίασις διὰ θοδὸς καὶ ὄνου ὄμοῦ, στ. 10· ἀ-
 παγορεύεται νὰ ἐνδύθῃ τις δι' ἐνδύματος «συμμίκτου»,
 ἥτοι ὑφασμένου ἐξ ἐρίων καὶ λίνου, στ. 11.—στ.) Οἱ
 κροσσοὶ εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τῶν «ἱματίων» τῶν Ἰσ-
 ραηλιτῶν, 22,12. Πρβλ Ἀριθμ. 15,37 41.—ζ') Νό-
 μοι, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἀγνότητα.
 22,13-30: 1) Ποινὴ ἐπιβλητέα εἰς τὸν συκοφαντοῦντα
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων, «οὐκ εὗρηκα αὐτῆς τὰ
 παρθένια», στ. 13-19. 2) Ποινὴ νεάνιδος μεμνηστευ-
 μένης, ἀποδειχθείσης ἐν τῷ γάμῳ ὅτι εἶχεν ἀπολέσει
 τὰ «παρθένια» αὐτῆς, στ. 20-21. 3) Ποινὴ μοιχοῦ καὶ
 μοιχευομένης ἐπ' αὐτοφάρῳ συλλαμβανομένων, στ.
 22. 4) Περίπτωσις διασμοῦ μεμνηστευμένης νεάνιδος
 πρώτον· προϋποτιθεμένης συγκαταθέσεως αὐτῆς πάν-
 τως μὴ ἀμυνθείσης, στ. 23-24. δευτέρον· προϋποτιθε-
 μένης περιστάσεως, καθ' ἣν ἢ νεάνις δὲν ἠδύνατο νὰ
 ἀμυνθῇ, στ. 25-27. 5) Περίπτωσις διασμοῦ νεάνιδος
 ἀμνητεύτου, στ. 28-29. 6) Ἡ αἰμομιξία στίχ. 30.—
 η') Ὁδηγία ὡς πρὸς τὴν παροχὴν ἀστικῶν δικαιο-
 μάτων, 23,1-8: 1) Οἱ ἀποκλειόμενοι, στ. 1-6. 2) Οἱ
 δεκτοὶ καὶ ὑπὸ ποίαν προϋπόθεσιν, στ. 7-8.—θ') Ἡ
 καθαρότης τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ στρατοπέδου, «τῆς πα-
 ρεμβολῆς», 23,9-14: 1) Ἡ ἐντολή, στ. 9. 2) Παρά-
 δεῖγμα ἠθικῆς ἀκαθαρσίας καὶ τρόπου καθαρῶσεως,
 στ. 10-11. 3) Ἀφοδευτήρια, στ. 12-14.—ι') Πρόσω-
 πα ἀξιζοντα ἢ μὴ προστάσις, 23,15-18: 1) Φυγὰς
 δοῦλος, ἐκ μὴ Ἰσραηλικῶν ἔθνους, δεκτὸς πρὸς τὸ
 Ἰσραηλίτου, στ. 15-16. 2) Πόρνοι καὶ πορνοδοσκοὶ
 καὶ προσφοραὶ αὐτῶν ἄδεκτοι, στίχ. 17-18.—ια') Ἡ
 τοκογλυφία: ἀπαγορεύεται ὡς πρὸς τὸν Ἰσραηλίτην,
 στ. 19· ἐπιτρέπεται ὡς πρὸς τοὺς εἰδωλολάτρας, στ.
 20.—ιβ') Ὁδηγία σχετικῶς πρὸς τὰς «εὐχὰς», 23,21
 -23: 1) «Εὐχὴ» γενομένη δέον νὰ ἐκτελήται, στ.
 21-23. 2) Δὲν ἁμαρτάνει ὁ μὴ «εὐχόμενός» τι, στ.
 22.—ιγ') Σεβασμὸς τῶν εἰσοδημάτων τοῦ πλησίον.
 23,24-25: 1) Ἀνεκτὸν νὰ χορτασθῇ τις εἰσερχόμενος
 εἰς ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα, στ. 24α—25α, ὅχι ἕμως καὶ
 τὰ ἀπαγάγῃ μεθ' ἑαυτοῦ, στ. 24β-25β.—ιδ') Τὸ δια-
 ζύγιον 24,14: 1) Ἡ περίπτωσις διαζυγίου, στ. 1.
 2) Ἀπαγορεύεται νὰ νυμφευθῇ αὐτὴν ἐκ δευτέρου,
 ἐὰν ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ τῆς διαζευχθείσης, ἥτις ἐν τῷ
 μεταξὺ εἶχεν ὑπανδρευθῆ ἄλλον, στ. 2-4.—ιε') Διά-
 φοροὶ ἀνθρωπιστικαὶ διατάξεις, 24,5 7: 1) Ὁ νεό-
 νυμφος ἐξαιρεῖται τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ γάμου του τῆς
 στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, στ. 5. 2) Ἀπαγορεύεται νὰ
 δεχθῇ τις ὡς ἐνεχύρον τὸν μύλον ἢ τὸ ἐπιμύλιον τοῦ
 πλησίον, στ. 6. 3) Ποινὴ ἀπαγωγέως Ἰσραηλίτου τι-
 νός, ἵνα πωλήσῃ αὐτόν, στίχ. 7.—ιστ') Συνιστᾶται
 προσοχὴ εἰς τὴν τήρησιν τῶν περὶ λέπρας διατάξεων,
 24 8 9. Ἴδε Λευϊτικοῦ Κεφ. 13 καὶ 14.—ιζ') Ἄλλαι
 διατάξεις περὶ ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἀγάπης, 24,10—
 25,5: 1) Καὶ πάλιν περὶ ἐνεχύρων, στ. 10-13. 2)
 Περὶ μισθοῦ τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου, στ. 14—15. 3) Δι-
 καστικοὶ κανόνες, 16-17 4). Τὸ εὐεργέτημα τῆς στα-
 χυολογήσεως, ἐλαιολογήσεως, καὶ τοῦ τρυγημοῦ τῶν

ἀπομειναρίων κατὰ τὸν τρυγητόν, στ. 18-22. 5) Πα-
 ραδείγματα τινὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ 25,1-5-
 α') Γενικὸς δικαστικὸς γνώμων, στ. 1. 6') Προσοχὴ
 νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ὄρια ἢ ποινὴ τοῦ καταδικασθέντος,
 στ. 2-3 γ') Ἀνθρωπισμὸς καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐργαζό-
 μενα ζῷα, στ. 4.

E. I. K.

Ο ΧΙΛΙΑΣΜΟΣ

[4]

Ὁ γάμος συνάπτεται ὑπ' αὐτῶν δι' ὑποσχέσεως
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀνθρώπων
 διὰ τῆς ἀναγνώσεως ὠρισμένων περικοπῶν τῆς Γρα-
 φῆς. Γάμος χιλιαστοῦ μετὰ μὴ χιλιαστοῦ δὲν ἐπιτρέ-
 πεται. Εἰς κατασχεσθὲν ἀρχεῖον ἀνευρέθησαν 33 πι-
 στοποιητικὰ γάμων, συναφθέντων κατὰ τὰς δοξασίας
 των. Οἱ γάμοι οὗτοι ἐτελοῦντο ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων
 (χιλιαστῶν ἀποδεδειγμένως ἐργασθέντων ὑπὲρ τοῦ Χι-
 λιασμοῦ) καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει πιστοποιητικοῦ τῶν πρε-
 σβυτέρων ἐγένετο ἢ δῆλως τοῦ γάμου εἰς τὸ ληξιαρ-
 χεῖον, τὸ ὅποιον, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Εἰσαγ-
 γελῆως τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατεχώρει τὸν γάμον εἰς
 τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία ὡς γάμον ἑτεροδόξων. Τοῦτο
 ἐπραττον οἱ χιλιασταὶ ὅχι δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ἀλλὰ
 ἵνα μὴ διωχθῶσιν ὡς παρανόμως συμδιούντες. Ἴνα
 ἀποδείξωσι δὲ τινές, ὅτι ὄντως εἶναι χιλιασταὶ καὶ
 ἀποφύγωσιν οὕτω τὰς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑποχρέω-
 σεις των (γάμος βάπτισις, κηδεῖα), ἐπέδιδον διὰ δι-
 καστικοῦ κλητῆρος δῆλως, ὅτι ἀπαρνοῦνται τὸν
 Χριστιανισμόν. Τοιαῦτα ἀποδεικτικὰ ἐπιδοδεῖσων δη-
 λώσεων ἀνευρέθησαν εἰς τὸ κατασχεθὲν ἀρχεῖον.

Ὡς πρὸς τὸ βάπτισμα δὲν ἀποδέχονται τὸν νηπι-
 οδοδοξίαν, ὡς ἀντίθετον πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν
 Γραφῶν. Τὸ ἐν ὕδατι βάπτισμα ἀποδέχονται μόνον
 διὰ τὸν ὄριμον τὴν ἡλικίαν ἀνθρώπων. Τὸ βάπτισμα
 δὲν τὸ δέχονται ὡς μυστήριον ἀλλ' ὡς ἀπλῶν σύμβο-
 λον (Πλουτή σελ. 132). Διὰ τὴν κατάδυσιν δὲν χρει-
 ἀζεται κληρικὸς, ἀλλ' ἄτομον ἄπλως, τελείως καὶ
 γνησίως ἀφιερωμένον εἰς τὸν Θεόν. Οὕτε εἰδικὴ κολυμ-
 βήθρα χρειάζεται, ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, ὅπου
 ὑπάρχει ἀρκετὴ ποσότης ὕδατος (ποταμὸς, θάλασσα,
 λίμνη κλπ).

Ὡς πρὸς τὸ Χρῖσμα παραδέχονται, ὅτι τοῦτο δὲν
 γίνεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων οὔτε εἶναι ὑλικόν, γίνεται
 ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τοὺς τελείως ἀφιερωμένους εἰς
 αὐτόν καὶ εἶναι χρῖσμα πνευματικόν. Ὡς τελείως
 δὲ ἀφιερωμένους καὶ λαβόντας τὸ χρῖσμα τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος θεωροῦσιν ἑαυτοὺς (ἴδε τεύχος 19/1-10-39
 πολυγραφήμην «Σκοπιά»).

Ἡ ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν γίνεται εἰς τὸν
 Θεόν, μόνον δυνάμενον νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίας διὰ
 τοῦ Χριστοῦ.

Τὴν Θεῖαν Μετάληψιν θεωροῦσιν ὡς μεταγενεστέ-
 ραν ἀλλοίωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Κυρίου θεσπισθέντος ἀνα-
 μνηστικοῦ Δείπνου.

Τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ χαρακτηρίζουσιν ὡς ἀνω-
 φελές, μὴ θεσπισθὲν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου
 καὶ μὴ ὀριζόμενον εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Εἰς τὰς κηδεῖας, ἀντὶ τυπικῆς ἱεροτελεστίας κληρι-

κοῦ, θεωροῦσι καταλληλοτέραν τὴν παρηγορίαν τῶν πενθούντων διὰ λόγων, βασιζομένων ἐπὶ τῶν Γραφῶν καὶ ἐξαιρόντων τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἀθανασίας, τοὺς ὁποίους λόγους δύναται νὰ ἐκφέρῃ πρόσωπον, κατέχον τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ τελείως εἰς αὐτὸν ἀφιερω μένον.

Διὰ τὸν Χριστιανισμόν ἐν γένει ὅτι «οἱ Χριστιανοὶ ἔκαμον τὸν Χριστιανισμόν νὰ γίνῃ δυσωδία εἰς τοὺς μυκτῆρας πολλῶν εἰλικρινῶν ἀνθρώπων» (Ζωὴ σελ. 116)... «ὁλόκληρος ἡ περίοδος τῆς Χριστιανισμῶν ὑπῆρξε περίοδος λατρείας τῶν ἡρώων» (ἴδε ἀνάλυσιν τοῦτου Ζωὴ σελ. 287 ἴδε καὶ Ζωὴ σελ. 283, 286, 316, 318).

Διὰ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας «...οἱ οὕτω καλούμενοι πατέρες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδίδαξαν ψευδεῖς διδασκαλίας καὶ παρέστησαν ψευδῶς τὸν θεόν» (Ζωὴ σελ. 270, 271).

Διὰ δὲ τὴν Θεομήτορα λέγουσι τὰ ἐξῆς «.. ὁ κληρὸς ἔπεισε τὸν λαὸν νὰ προσεύχεται εἰς τὴν Μαρίαν, τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ καὶ νὰ λατρεύῃ αὐτήν, ἀποδίδων εἰς αὐτὴν δόξαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ. Τὸ ὄνομα τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀναφέρονται συχνότερον εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ συστήματα ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰεχωῦθ Θεοῦ» (Καταλλαγή σελ. 108).

«...Ἐπιπροσθέτως εἰς τοῦτο, ὁ κληρὸς εἶπεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ἡ Μαρία εἶναι μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἔχει καὶ ἐξασκεῖ τὴν δύναμιν νὰ μεσιτεύῃ πρὸς συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν... Τοῦτο εἶναι ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις ὅτι ὁ Σατανᾶς, ὁ Διάβολος, εἶναι ὁ πρωτουργὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Τριάδος, ὡς ἐπίσης ὁ εἰσηγητὴς τῆς λατρείας μιᾶς γυναικός, τοῦ προσέχουσαι εἰς αὐτὴν καὶ τῆς προσκυνήσεως γλυπτῶν εἰκότων» (Καταλλαγή σελ. 197). (Συνεχίζεται)

ΣΚΕΨΕΙΣ

1. Ἡ ἀνταρσεία εἶναι συνήθως τὸ πρῶτον εἶδημα πρὸς τὴν πτώσιν.
2. Ἡ ἐνορία εἶναι συνήθως τὸ κάτοπτρον, ἐν ᾧ βλέπει τις τὴν προσωπικότητα τοῦ ἱερέως.
3. Δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὅτι ὁ φέρων τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ θὰ ποτιζῆται ἐνίοτε, ὡς ἐκεῖνος, χολὴν καὶ ὄξος.
4. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς καταιγίδος τῶν συμφορῶν ἡ θέα τῆς σιβαρᾶς χειρὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν πατὴρ παρέχει τὴν μεγαλειότεραν παρηγορίαν.
5. Ἐν ταῖς συμφοραῖς προφυλασσόμεθα ἄριστα, ἐὰν παραδώσωμεν ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ.
6. Ἀληθῶς πλούσιος εἶναι ὁ πιστεύων εἰς τὴν εὐσπλαγχίαν τοῦ Θεοῦ.
7. Καὶ τὸ σιωπᾶν εἶναι τέχνη.
8. Τὸ μὴ οἰκονομεῖν καὶ τὸ μὴ ἔχειν τίποτε κατωκοῦσι συνήθως ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.
9. Ἐνίοτε ἐν μιᾷ στιγμῇ δίδει εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἀγαθὰ διὰ πολλὰ ἔτη.
10. Πολλοὶ ἔχουσι ὄξεις ὀφθαλμούς, ὅπως παρατηρῶσι τὰ ἐξωτερικά, οὐχὶ ἔμως καὶ τὰ ἐσωτερικά.
11. Ὁ μὴ γευθεὶς πικρίας δὲν γνωρίζει τί εἶναι γλυκὺ.
12. Πολλοὶ ἔχουσι ἐν τῷ στόματι των^ς μέλι καὶ χολὴν ἐν τῇ καρδίᾳ των.

K. I. Δ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τῆ συνεργασίᾳ πάντων.

Ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τῶν νέων ἐκκλησιαστικῶν νόμων ὁ ἡμερησίος Τύπος εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοῖσιν τὴν ἐξαιρετικὴν ὄντως σημασίαν, ἣν κέκτηται διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους ἡμῶν γενικῶς μὲν ἢ θρησκεία, εἰδικώτερον δὲ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἐξεφράσθησαν δὲ ἐλπίδες περὶ ἐντιμωτέρας ἐκδηλώσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς διὰ τοῦ καταρτισμοῦ ἀγρίων στελεχῶν δι' ἀπάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς διακονίας. Ἐν προκειμένῳ ὁμως δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν νέων νόμων καὶ ἡ νέα ζωὴ, τὴν ὁποῖαν πάντες ποθοῦσι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, δὲν εἶναι ἔργον μόνον τῶν ὀλίγων πρωτεργατῶν, ἀλλ' ἀπαιτοῦσι τὴν ὀλοψυχον συμβολὴν πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκαστος, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ἡ ζύμωσις τῆς ὅλης Κοινωνίας διὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐδαγγελίου. Ἐὰν νομισθῆ, ὅτι τοῦτο εἶναι ἡ ἀποστολὴ μόνον ἐδαρθίμων τινῶν ἀτόμων, τότε οἱ νόμοι, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ᾧσι τέλειοι, δὲν θὰ δύναται νὰ φέρωσιν ἐνεργειακὰ διὰ τὸ σύνολον ἀποτελέσματα. Κινδυνεύουσι νὰ μείνωσι γράμμα νεκρῶν.

Δυνάμεις λανθάνουσαι.

Τί δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεώς του ἀποδεικνύεται ἐκάστοτε ἐκ τῶν θανμάτων, τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ ἡ ἐκασταχοῦ ἐκδηλουμένη ἀτομικὴ πρωτοβουλία, ὅταν ἔχῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀνεγείρει ἰδρύματα ἀξιοθαύμαστα, ἐκεῖ δημιουργεῖ κινήσεις, ἀποκτιώσας σὺν τῷ χρόνῳ ἀνυπολόγιστον ἀξίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Πατρις ἡμῶν ἰδιαίτατα πόσα δὲν ὀφείλει εἰς τὰ εὐγενῆ αὐτῆς τέκνα! Ἐσχάτως ἀναγγέλλονται καὶ αὐθις νέα μεγάλα δωρεὰ ὁμογενῶν, ἐγκατεστημένων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, πρὸς προαγωγὴν θρησκευτικῶν ἢ μορφωτικῶν ἐπιδιώξεων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι διπλὴν ταυτοχρόνως ὑπόμνησιν. Πρῶτον ὅτι αἱ καρδίαι τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔπανσαν ποτε νὰ συγκινῶνται ἀπὸ τὰ μεγάλα ἰδανικά καὶ δεύτερον ὅτι ὑπάρχουσι μεταξὺ ἡμῶν τεράστια πνευματικὰ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι παρέμειναν λανθάνουσαι μέχρι τῆς σήμερον. Τί δύναται ὁμως νὰ ἐπιτελέσουν ἐκδηλούμεναι!

Ἐξόχως σοβαρόν.

Ἐπαρχιακὴ ἐφημερὶς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ἐπὶ σοβαρωτάτου ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει σημαντικωτάτας καταστροφὰς εἰς τὴν ἠθικὴν τοῦ Ἔθνους συνείδησιν. Πρόκειται περὶ τῆς σκανδαλοθηρικῆς διαθήσεως τῶν βιογραφούντων (γράφει ἀναγνωσματοποιούντων) τοὺς μεγάλους ἀνδρας. Ἐξαίρουσι πᾶν ὅτι δύναται νὰ ὑποθάλλῃ τὴν νοσηρὰν τοῦ ἀγαγιώτου περιέργειαν, παρασιωπῶντες ἢ παρατρέχοντες ὅτι εἶναι μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ συνεπῶς δὲν προάγει τὸν ἐκμανλιστικὸν ὄντως σκοπὸν των. Πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῖς πᾶσι σε-

Βαστά, έχοντα τὰ ἐπιδειξῶσι βίον ἀληθῶς ἀξιολογητον, ἐὰν ἔτιγεν, ὡς ἄνθρωποι, τὰ ἔχουσι ἀδυναμίας τινά, καθίστανται ὑπὸ τῶν βιογράφων αὐτῶν τοῦτ' αὐτὸ δημόσιος ἠθικὸς κίνδυνος. Καὶ τοῦτο ὅτι μὲν ἐμεσοῦράναι ἢ τῶν πάντων ἀνατρεπτικὴ κίνησις ἦτο νοητόν, σήμερον ὅμως, ὅτι τόσος σεβασμὸς δεικνύεται πρὸς τὰς ἀνωτέρας ἀξίας ἀποβαίνει ἀληθῶς ἀκατανόητον.

*
Ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς καὶ Πανεπιστημίου καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Κ. Δουβουνιώτης προσέφερε μετοχὰς ἀξίας ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς τὴν Ἐνωσιν Ἀποφοίτων Ριζαρέων Σχολῆς, ἧς τυγχάνει Πρόεδρος, ὅπως τὸ ἐκ τούτων προῖον χρησιμεύῃ πρὸς ἔκδοσιν τῆς Ἐπετηρίδος τῆς Ἐνώσεως.

*
Ὁ Σύνδεσμος Προσευχῆς καὶ Λατρείας δὲν ἔπαυσεν ἐνταῦθα τὰς προσπάθειάς του πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ αἰσθηματος τῆς ἀδελφωσύνης μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ καταπολεμῶν τὴν μοιρολατρείαν καὶ τὴν ὑποταγὴν πρὸ τῶν κοινωνικῶν κακῶν, τῶν καταπίσεων, τῶν ἀδικιῶν καὶ τοῦ πολέμου. Ὁὕτως ὁ αἰδ. W. H. Elliot, ἐμφυχωτῆς καὶ εἷς ἐκ τῶν μάλλων ἐνεργῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ὁμιλῶν ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου μεταξὺ ἄλλων εἶπε: «Καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν λαῶν χαλύβδινοι φραγμοί, ἀποτελούμενοι ἐκ τηλεθόλων καὶ λογχῶν, τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ δύνανται νὰ συνομιλῶσιν ὑπεράνω τῶν φραγμῶν τούτων διὰ τῆς προσευχῆς... Δυνάμεθα νὰ ἀναχαιτίσωμεν, διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς πίστεως ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, τὸ ὄλισθημα πρὸς τὴν μοιρολατρείαν, ἧτις ψιθυρίζεται, ὅτι οἱ πόλεμοι εἶναι ἀναπόφευκτοι καὶ ὅτι ἢ καλὴ πίστις καὶ ἢ ἐμπιστοσύνη ἐξέλιπον».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Σύνοδος

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαπενθήμερον συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς δύο μόνον τακτικὰ συνεδριάσεις τῶν ἐτέρων δύο ματαιωθείσων λόγῳ τῆς ἐμπροσθέντος ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τῆς κηδεῖας τοῦ πρίγκηπος Χριστοφύρου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐχορήγησεν ἀδείας ἐλεύσεως εἰς Ἀθήνας δι' ὑπηρεσιακοῦς λόγους εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Ἰεζεκιήλ, Ἀρτῆς κ. Σπυρίδωνα καὶ Κεφαλληνίας κ. Γερμανόν, ἀνὰ δεκαπενθήμερον, Σόρου, Τήνου, Ἄνδρον κ.λ.π. κ. Φιλάρετον δεκαήμερον, Φωκίδος κ. Ἀθανάσιον πενθήμερον καὶ Κορινθίας κ. Μιχαὴλ διήμερον. Ὡσαύτως ἐχορήγησεν ἀδείας ἐλεύσεως εἰς Ἀθήνας εἰς τοὺς Σεβ. Μητρο. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνέσιον πενθήμερον διὰ λόγους υγείας, Μεσσηνίας κ. Πολύκαρπον εικοσαήμερον. Εἰς τὸν Σεβ. Μητρο. Φωκίδος κ. Ἀθανάσιον διὰ λόγους υγείας ἐχορηγήθη εἰσήμερος παράτασις τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ πενθήμερου ἀδείας.

— Δι' ἐγγράφου αὐτῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ὑδρας, Σπυριδωνίου καὶ Αἰγίνης κ. Προκόπιος Ἀρτῆς κ. Σπυρίδων, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνθίμος καὶ Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Προκόπιος ἀνέφεραν ὅτι προέβησαν εἰς ἴδρυσιν Ἐκκλησιαστικῆς Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Ὀρθοκρυμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἐγνώρισεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ὀρθοκρυμάτων ἀνετέθησαν εἰς τὸν ἀρχαιότερον ἐκ τῶν τμηματογράφων τῆς ὁμωνύμου Διευθύνσεως κ. Γ. Παπαθεοδώρου.

— Δι' ἐτέρου ἐγγράφου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἐκοινοποιήθη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Γνωμάτευσις τῶν παρ' αὐτῷ Νομικῶν Συμβούλων, καθ' ἣν τὸν παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Βασ. Ἐπίτροπον δύναται νὰ ἀναπληροῖ ὁ ἐκάστοτε Διευ-

θύνων τὴν Διεύθυνσιν Ὀρθοκρυμάτων τοῦ Ὑπουργείου. Κατόπιν τούτου ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκάλεσε τὸν κ. Γ. Παπαθεοδώρου, ὅπως ἐκτελῇ προσωρινῶς χρεὴ Βασ. Ἐπιτρόπου.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ὀρθοκρυμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας δι' ἐγγράφου τοῦ ἐγνώρισεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι διὰ Β. Δ. διορίσθησαν ὡς τακτικοὶ ἱεροκήρυκες ἐπὶ βαθμῶν καὶ μισθῶ εἰσηγητοῦ ὁ πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Λιούλιας παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Γρεβενῶν, ὁ ἱερολ. Ἱεροδ. Ἀχίλ. Παπαθανασόπουλος παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Μαρωνας καὶ Θάσου, ὁ ἱερολ. Ἱεροδ. Φώτιος Σταματοπούλος παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ ὁ ἱερολ. Ἱεροδ. Χρυσόστομος Δεληγιαννόπουλος παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.

— Δι' ἐτέρου ἐγγράφου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἐγνώρισθη τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι διὰ Β. Δ. ὁ κ. Μιχ. Κανακάκης, πτυχιούχος Ἱερατικῆς Σχολῆς, διορίσθη Γραμματεὺς παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Σάμου καὶ Ἱκαρίας.

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ ἐσπέρᾳ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ ἀπὸ μηνὸς ἐν τῷ Θεοσεπτηρίῳ «Εὐαγγελισμὸς» νοσηλευόμενος Βασιλόπαις Χριστοφύρος. Ὁ θάνατος αὐτοῦ ἀνηγγέλθη ἐπισήμως τῷ Μακαριώτατῳ, ὅστις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βασιλικὴν οἰκογένειαν τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἐκκλησίας. Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ταφῆς τοῦ ἐκλιπόντος πρίγκηπος ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλει ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Νοσοκομείου, ἔνθα ἀπετέθη τὸ πρῶτον ἡ σορὸς, καὶ τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ, ἔνθα μεταφέρθη τῇ ἐσπέρᾳ τῆς Τρίτης, «τρισάγιον» ἐκάστη πρωτὰ καὶ ἐσπέρᾳ παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ πάντων τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Ἡ μεταφορὰ τοῦ σοροῦ ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» εἰς τὸν Καθεδρικὸν ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης, ἡγουμένου τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου ἐν πομπῇ λιαν κατασκευηθῆ, ἀκολοθούντος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, πάντων τῶν ἀρρένων μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀνωτάτων αὐλικῶν. Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ ἀνέμενεν ἡ σύζυγος τοῦ μεταστάντος Α. Β. Υ. Πρίγκηπισσα Φραγκίσκη, καὶ αἱ λοιπαὶ Πρίγκηπισσαι, εὐθὺς δ' ἅμα τῇ ἀποθέσει τῆς σοροῦ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ, ὁ ἐπὶ τῆς ὥρας Πύλης ἀναμένων τὴν πομπὴν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε «τρισάγιον». Ἡ Νεκρώσιμος Ἀκολουθία ἐψάλη τῇ πρωτῇ τῆς Πέμπτης, προεξάρχωντος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου. Κατ' αὐτὴν ἔλαβον μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικαὶ Σύνεδροι καὶ ἐκ τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ὑδρας, Θηβῶν, Ἀκαρνανίας, Κηρυναίας, Φωκίδος, καὶ Κορινθίας καὶ οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Πατάρων καὶ Βρεσθίνης, Παρῆσαν καὶ οἱ πανοσιολογ. Ἐξαρχοὶ τοῦ Παναγ. Τάφου καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Σινᾶ. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἡγήθη τῆς πομπῆς ἀπὸ τῆς πλατείας Ρηγίλλης μέχρι τοῦ κοιμητηρίου. Εἰς τὸ ἐν Δεκελείᾳ Βασιλικὸν Κοιμητήριον ἀνέμενε, προδραμῶν, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις ἀνέπεψε τὰς ἐπιταφίους δεήσεις καὶ ἠυλόγησε τὴν τάφον, παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, πάντων τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Μετὰ τὴν εαφὴν τοῦ ἀειμνήστου Πρίγκηπος, ἐτάφη παρὰ τὴν ἀειμνήστον Βασιλίσαν Ὀλγα ἡ ἀπὸ τινος ἐκ Ρωσσίας μετακομισθεῖσα σορὸς τῆς ἀειμνήστου Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη, ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρύστης, προεξάρχωντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ εὐσεβὴς δέσποινα Ἄννα Κ. Χατζηϊωάννου, μήτηρ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου τοῦ Ἐξοχ. κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Δέλας Ἱ. Μεταξά.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς ἁγ. Τριάδος, Κεραμεικοῦ, προεξάρχωντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθίνης, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ πατὴρ τοῦ πανοσιολογ. Ἀρχιεραματέως τῆς Ἱ. Συνόδου ἀειμνήστου Δ. Κουτσουαλίδης.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, πρὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδη-

Ἱερά Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης.

Τὸ θεῖον κήρυγμα γίνεται τακτικῶς εἰς τοὺς Ναοὺς τῆς πόλεως Πρεβέζης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀνδρέα καὶ τοῦ Ἱεροκήρυκος Ἀρχιμανδρίτου κ. Νικηφόρου Γιαννουλῆ. Ἀπὸ δὲ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἤρξατο ὁ Σεβασμιώτατος καὶ τῶν ἀπογευματινῶν κηρυγμάτων του ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τοῦ Ἀγ. Χαλαράμπους.

— Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀπόρους τῆς πόλεως Πρεβέζης βοηθήματα ἐκ τῶν χρημάτων τῶν σταλέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξ ἑράνων τὸν ὁποῖον ἐνήργησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης διὰ τῶν Ἱερέων.

— Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 14 Ἰανουαρίου ἀρχεῖται ἡ λειτουργία τοῦ κατηχητικοῦ Σχολείου. Κατηχητὴς ὤρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ὁ διάκονος Χρῖστος Γκίκας, τελειοφοῖτος τῆς Πεντατάξιου Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀρτης.

Ἱερά Μητρόπολις Σισανίου — Σιατίστης

ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διοδώρου συνελθούσα εἰς ἐπανειλημμένης ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Μεγάρῳ συνεδριάσεως ἡ ἐπὶ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων Ἐπαρχίας Βοῖου Ἐπιτροπή, καθώρισε τὰ Σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ λειτουργήσουν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Μαθητικὰ Συσσίτια, ἤρχισαν δὲ ἤδη λειτουργοῦντα πενήντα τρία.

— Ὁ ἐν Θεσπλίῃ διαμένων Σιατιστεὺς κ. Μιχαὴλ Κουῖ κουλίδης, συνεχίζων τὰς πρὸς τὴν γενέτειράν του ἀγαθοεργίας, ἀπέστειλε διακοσίους σάκκους ἀλεύρου, ἵνα ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου διανεμηθῶσιν εἰς τὰς ἀπορωτέρας οἰκογενεῖας Σιατίστης. Ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἰωαννιδείου Κληροδοτήματος, ἧς Ἐπόπτης τυγχάνει ὁ Μητροπολίτης, ἀπέστειλεν ἐκ Θεσσαλονίκης δέκα ἐξ σάκκους ἀλεύρου χάριν τῶν πτωχῶν, οἵτινες καὶ διενεμήθησαν.

— Ἡ Ἀδελφότης Κυριῶν καὶ Δεσφῶν Ἄνω Σιατίστης «ἡ Φιλοκαλία» ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς διένειμε χρηματικὰ βοηθήματα εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας, ἡ δὲ ἐν Θεσπλίῃ ἐδρεύουσα «Μέρμυρι τοῦ Παιδιοῦ» ἀπέστειλεν 117 ζεύγη ὑποδημάτων καὶ 100 πουλόβερ, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς Σιατίστης, ἅτινα καὶ διενεμήθησαν.

— Εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου Σιατίστης χορὸς μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Τραμπαντζεῖου Γυμνασίου Σιατίστης, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν κ.κ. Καθηγητῶν Ἰω. Βασιλείου καὶ Παναγιώτου Γράβα καὶ τοῦ Μουσικοδιδασκάλου Ἀθ. Λεῶνη, περιήλθε τὴν πόλιν, ψάλλον τὴν γέννησιν τοῦ Σωτήρος καὶ συνέλεξεν ὑπὲρ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων ἄνω τῶν 3.600. Ὡσαύτως οἱ μαθητὰί τῶν ἐνταῦθα Κατηχητικῶν Σχολείων τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Δαφνερέα, Θεολόγου, περιήλθον τὴν πόλιν, ψάλλοντα τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν καὶ συνέλεξαν σημαντικὸν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ὁμοίως τὴν 1ην Ἰανουαρίου τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος Κάτω Σιατίστης «Ἡ εὐσπρέπεια» περιήλθε τὴν πόλιν, τὸ δὲ συλλεγὲν χρηματικὸν ποσὸν διέδωκεν ὑπὲρ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου παρέδωκεν εἰς τὸν κ. Γυμνασιάρχην τοῦ Τραμπαντζεῖου Γυμνασίου Σιατίστης τὸ ποσὸν τῶν 2.000 δραχμῶν διὰ τὸ Διοδώρειον Βραβεῖον ἀρετῆς καὶ παιδείας, τὸ ὁποῖον—ἐγκρίσει καὶ τοῦ Ὑπουργείου Θερακευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας—ὥρισεν ἀπὸ τριετίας ὁ Μητροπολίτης, ἵνα βραβεύωνται δύο μαθηταὶ ἐπὶ ἀρετῇ καὶ προόδῳ, εἰς τὴν παιδείαν διακρινόμενοι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Τὴν 23ην Νοεμβρίου π. ἔ. συνήλθεν ἡ Ἱερά ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης εἰς Ἡράκλειον πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων, ἀφορῶντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κρήτης.

Ἡ Ἀρχιερατεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν διάφυσιν, ἐχούσαν ὡς ἑξῆς :

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ κατ' αὐτὰς ἰδόντα τὸ φῶς δημοσιεύματα καὶ ἰδιαιτέρως τὸ τῆς «Paris Soir» τοιοῦτον, τὸ ἀ-

ναδημόσιευθὲν ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδος «Journal d' Orient» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Δεκεμβρίου περὶ ἀποστολῆς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Ἀντιπροσώπου τοῦ Γερμανικοῦ Ὑπουργείου τῶν Θερακευμάτων πρὸς διακατανομισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Γερμανίᾳ, Πολωνίᾳ καὶ Τσεχοσλοβακίᾳ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διλοῖ κατηγορηματικῶς ὅτι οὐδεὶς Ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη τὸ Πατριαρχεῖον καὶ οὐδεμία ἄλλη ἐπαφὴ ἢ ἐνέργεια ἐγένετο σχετικῶς, καὶ ἐπομένως ὅτι τὰ γραφέντα ταῦτα, ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ σημεῖα, τυγχάνουσι τελείως ἀνυπόστατα.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1939.

Ἐκ τῆς Ἀρχιερατείας τῆς Ἀγ. καὶ Ἱ. Συνόδου

Ρωσικὴ ἐν Εὐρώπῃ Ἐξαρχία.

Συνεπεῖα κυκλοφορησασῶν παρὰ τῷ ποιμνίῳ τῆς Ρωσικῆς ἐν Εὐρώπῃ Ἐξαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου φημὸν περὶ ὑπαρχούσης δῆθεν σκέψεως παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ καταργήσεως τῆς αὐτοτελείας τῆς Ἐξαρχίας ταύτης καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῆς ὑπὸ τὴν Ἱ. Μητροπολιν Θυατείρων, ἐδηλώθη διὰ σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος πρὸς τὸν Πατριαρχικὸν Ἐξαρχον σεβ. Μητροπολίτην κ. Εὐλόγιον, πρὸς καθυστάχασιν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, ὅτι αἱ ὡς ἄνω φῆμαι εἶναι τελείως ἀνυπόστατοι, διότι οὐδέποτε ἐγένετο σκέψις παρὰ τῷ Οἰκ. Πατριαρχεῖῳ περὶ καταργήσεως τῆς Ἀγιοτάτης Ἐξαρχίας ἢ περὶ τροποποιήσεως τῶν ἐν τῷ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου, ἀριθ. Πρωτ. 346, Πατριαρχικῷ Πιττακίῳ διαλαβηνομένων ὄρων, ὑφ' οἷς τὸ Ὀικουμ. Πατριαρχεῖον προσέλαβεν ὑπὸ τὴν κανονικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν τὰς ἐν Εὐρώπῃ ὀρθοδόξους Ρωσικὰς Παροικίας καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι ὁ ἐκάστοτε Πατριαρχικὸς Ἐξαρχὸς τῶν Παροικιῶν τούτων ἔσται πάντοτε ρώσος ἱεράρχης.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τριακονταετίας ἀπὸ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας τοῦ διοικούντος τὰς ἐν Βελγίῳ Ρωσικὰς Κοινότητος Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου, ἔχουσα ὑφ' ὄψει τὴν ζηλωτὴν καὶ ἀφωσιωμένην ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν τῆς Α. Πανιερότητος, παρέσχεν αὐτῷ, μετὰ τῶν εὐχῶν αὐτῆς καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ φέρειν σὺν τῷ ἐγκολπίῳ τῆς Παναγίας καὶ ἐγκόλπιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

NEA BIBLIA

J. Kroeker, Ausgewählte Psalmen übersetzt u. ausgelegt. I 1936 σελ. 166 (M. 280).—II 1937 σελ. 158 (M. 280). Verlag G. Schlessmann Leipz. u. Hamburg

Ὅπως ἐν πάσαις ταῖς κρισίμοις ἐποχαῖς ἡ Ἐκκλησία μάλιστα κατὰ τοὺς χρόνους τῆς πάλης πρὸς τὰς ἀντιχριστιανικὰς δυνάμεις, ὅτω καὶ σήμερον ἰδιαζόντως πρὸς τὴν θεόπνευστον Γραφήν, ὡς πρὸς «λύχρον φαίνοντα ἐν ἀχμηρῷ τόπῳ», στρέφεται αὐτὴ, ἵνα ἀδύσηξ «διδασκαλίαν καὶ ἐλεγχον καὶ ἐπανάρθωσιν καὶ παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ», δὸς δ' εἰπεῖν καὶ παραμυθίαν καὶ ἐγκαρτερίσιν. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τε ταῖς προτεσταντικαῖς ἐκκλησίαις καὶ ἐν τῇ ρωμαιοκαθολικῇ, μάλιστα ἐν Γερμανίᾳ, ἀκαταπαύστως ἐκδιδομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη σειρῶν ἐπιστημονικῶν τε καὶ πρακτικῶν ὑπομνημάτων εἰς τὴν Ἀγ. Γραφήν. Ἐν προηγουμένῳ τεύχει τῆς «Ἐκκλησίας» ἐποιήσαμεθα λόγον περὶ ρωμαιοκαθολικῶν τοιοῦτων ὑπομνημάτων καὶ νῦν ἀγγέλλομεν τὴν πρό τριετίας ἐγκαινισθεῖσαν καὶ γοργῶς συνεχιζομένην ἐκδοσὴν τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Bibelhilfe für die Gemeinde» σειρᾶς προτεσταντικῶν πρακτικῶν ὑπομνημάτων εἰς τε τὴν Π. καὶ τὴν Κ. Διαθήκην. ἀποβλεπόντων εἰς τὰς πρακτικὰς τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ ἀνάγκας. Ἡδὴ ἔχομεν μετὰ χειρᾶς ἐκ τῆς σειρᾶς ταύτης δύο τεύχη περιέχοντα ἐρμηνείαν τριάκοντα ἐκλεκτῶν ψαλμῶν τοῦ γνωστοῦ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπαικοδομητικῶν ἔργων διευθυντοῦ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ συλλόγου «Licht im Osten» J. Kroeker. Τοῦ α' τεύχους προτάσσεται σύντομος εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Ψαλτήριον καὶ ἐπιτάσσεται κεφάλαιον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «τί ἔχουσι νὰ εἰπωσιν εἰς ἡμᾶς σήμερον οἱ Ψαλμοί». Ἐκάστου δ' ἐξηγουμένου Ψαλμοῦ παρατίθεται ἐλευθέρᾳ μετάφρασις, διατηρουμένη κατὰ τὸ δυνατόν τῆς

ποιητικής μορφής, και έπεται έρμηνευτική έπεξεργασία μετά πλήρους αναλύσεως τών νοημάτων, μη άφισταμένη μὲν τῆς επιστημονικής βάσεως, αποβλέπουσα δὲ εἰς τὰς σημερινὰς πρακτικὰς τοῦ ἐν Γερμανίᾳ χριστιανώμου πληρώματος ἀνάγκας. Ἐν τέλει δὲ ἐκάστου φαλμοῦ παρατίθενται συντομώτατα έρμηνευτικά παρατηρήσεις. Ἡ έρμηνεία ἀνταποκρίνεται τὸν προτεθέντα σκοπόν, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς εὐρείας μέχρι τοῦδε διαδόσεως τῶν ὑπομνημάτων τούτων. Π.Ι.Μ.

J o h. S c h n e i d e r, Der Hebräerbrief übersetzt u. ausgelegt. Schloessmann Leipz. Hamb. 1938. Σελ. 132.— (Μ. 2.60).

Εἰς τὴν αὐτὴν έρμηνευτικὴν σειράν τῆς Bibelhilfe für die Gemeinde ἀνήκει καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολήν, ὀφειλόμενον εἰς τὸν κάλαμον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Βρεσλαυᾷ πανεπιστημίου J. Schneider. Προτάσσεται εἰσαγωγή (σ. 5—11) καὶ ἐπακολουθεῖ μετάφρασις καὶ έρμηνευτικὴ έπεξεργασία οὐχὶ στίχον πρὸς στίχον, ἀλλὰ κατὰ ἐνότητος. Ἡ φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ ἀνάλυσις διεξάγεται μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας καὶ ἐν γλώσσῃ οὕτω καταληπτῇ, ὥστε καὶ ὁ θεολογίας ἀγνοεῖτος ἀναγνώστης νὰ εἰσδῇ ὀπωσδήποτε εὐχερῶς εἰς τὰ ὑψηλὰ νοήματα τῆς ὄραίας ταύτης ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας ἡ μελέτη τόσο ἐπικραίως τυγχάνει σήμερον εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἀγωνιζομένους πιστοὺς. Εἰς τὴν καρποφορωτέραν δὲ ἐποικοδομητικὴν μελέτην αὐτῆς οὐκ ὀλίγον συμβάλλεται καὶ τὸ ἄριστον ἐν τῇ βραχύτητι καὶ πυκνότητι αὐτοῦ ὑπόμνημα τοῦτο, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἀντιμετωπίζονται ἐπαρκῶς αἱ παροῦσαι κρίσιμοι περιστάσεις καὶ συνδυάζεται ἄριστα ὁ πρακτικὸς χαρακτήρ μετὰ τῆς επιστημονικῆς ἐμβριθείας καὶ τῆς σαφηνείας. Ἡ σκοπιὰ, ἀφ' ἧς μελετᾶται ἐνταῦθα ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή εἶναι ἡ λουθήρειος, ἔπερ δὲν μειώνει σοβαρῶς τὸ ἐνδιαφέρον, ἔπερ προκαλεῖ καὶ διὰ τὸν ὀρθόδοξον ἀναγνώστην ἡ ἐνασχόλησις περὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦτο.

Π. Ι. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ

Βασιλείου Μ. Βέλλα, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸ χωρίον Ἑσαίου 3,10 κατὰ τὸ κείμενον τῶν Ὁ. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ τόμου Ἑκατονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθῆναι 1939. Εἶναι γνωστὰ αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῆς Π. Δ. τῶν Ὁ' καὶ τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου. Μία ἐξ αὐτῶν, παρατηρηθεῖσα ἤδη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βαρνάβα, τοῦ Ἰουστίνου κ. ἄ., εἶναι καὶ ἡ τοῦ χωρίου Ἑσαίου γ', 10, τὴν ὁποῖαν ὁ σ. παραδέχεται ὡς εἰσπηδήσαν ἐκ τοῦ κειμένου τῆς Σοφίας Σολομώντος (δ', 12).

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου συνεχιζομένῳ Ἐράνῳ ἡ Ἱ. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ἀπέστειλε μέχρι τοῦδε δραχμὰς 31.300.

— Π Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Μυτιλήνης.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 68 τοῦ ἀναγκ. νόμου 1369)38 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ προσῶμεν εἰς τὴν ἀνακηρύξιν ὑποψηφίους ἱερέως τῆς Χηρσοῦσης θέσεως Ἀφάλωνος. Ἐν Μυτιλήνῃ, τῇ 10 Ἰανουαρίου 1940. † Ὁ Μυτιλήνης Ἰάκωβος.

Ἱ. Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Ἐχοντας ὅπ' ὄφιν ὅτι οὐδεὶς κερτημένος τὰ νόμιμα προσόντα τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἀρθρου 66 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369 περὶ ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων ὑπέβαλεν ἡμῖν σχετικὰ πιστοποιητικά ὑποψηφιότητος διὰ τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου τοῦ ἐν Τρικκάλαις Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν ἔχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου, ὅπως μέχρι τῆς 11 Φεβρουα-

ρίου ἐ. ἔ. ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά. Ἐν Τρικκάλαις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1940. † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος.

Ἱ. Μητ/λις Δρυϊνουπόδ'εως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίσης.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι: τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 68 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369/1938 περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων προκειμένου νὰ προσῶμεν εἰς ἀνακηρύξιν ὑποψηφίων ἱερῶν τῶν χηρσοῦσῶν ἐνοριῶν 1) Μελισσοπέτρας καὶ Καλοδρύσεως, 2) Ἡλιορράχως, 3) Λυκορράχως—τμήματος Κονίσης, 4) Σταυροσκαδίου, 5) Λαβδάνης, 6) Ποντικατῶν, 7) Ἀργυροχωρίου 8) Βροντισμένης, 9) Φαραγγίου—τμήματος Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἐν Δελβινακίῳ Ἡπείρου τῇ 3 Ἰανουαρίου 1940. Ὁ ἀνακληρῶν τὸν Σ. Τοποτηρητὴν, Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Δημήτριος Γκιώκας.

— Χηρσοῦσῶν τῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων 1) Κατάνιανης τμήματος Κονίσης καὶ 2) Κουρμαδίου, τμήματος Δρυϊνουπόλεως, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ταύτας ἐφημεριακὰς θέσεις καὶ γρόντας τὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ ἀρθρου 68 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369)38 «περὶ ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικά καὶ πιστοποιητικὸν φρονημάτων. Ἐν Δελβινακίῳ τῇ 16 Ἰανουαρίου 1940 Ὁ ἀνακληρῶν τὸν Σεβασμ. Τοποτηρητὴν Γενικὸς Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος Οἰκονόμος Δημήτριος Γκιώκας.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΛΟΘΗΣ 19, ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 24-195

Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία :

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Δράμας καὶ Φιλίππων ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ

Διευθυντής: Ἱεροδ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΙΕΡ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ
Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Διὰ τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῶν ἐδρῶν τῶν Μητροπόλεων καὶ τὰς ἱεράς μονὰς . . . Δρχ. 100
Διὰ τοὺς λοιποὺς ἱ. ναοὺς καὶ λαϊκοὺς . . . > 60
Διὰ τοὺς κληρικοὺς καὶ ἱεροσπουδαστὰς . . . > 30

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ σελλίν. 10
ἢ δολλ. 3

Σημ. Δυνάμει τοῦ νόμου 1369)1938 ἅπαντες οἱ ἱεροῖ. ναοὶ εἶναι ὑποχρεωτικῶς συνδρομηταὶ τοῦ Δελτίου.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταί, ἵνα γνωρίζωσιν ἐγκαιρῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διακπρωαίωσεως (Φιλοθέης 19, Ἀθῆνας (Κεντρ.) τὴν τυχόν ἐπερχομένην **ἀλλαγὴν τῆς διευθυνσεως τῶν**, σημειοῦντες **ἀπαραιτήτως** καὶ τὴν παλαιῶν τῶν διεθῶνσιν καὶ τὸν ἐπὶ τῆς ταίνιας, ἐφ' ἧς ἡ διεύθυνσις τῶν, ἀριθμὸν τοῦ συνδρομητολογίου.

Ἐμβάσματα καὶ συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθίνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν κ. **Ν. Σταθόπουλον**, ὁπισθεν αὐτῆς σημειοῦμένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀποστέλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τύποις «Φοίνικας», ὁδὸς Λεωννάτου 4.—Τηλ. 54-229